

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010219
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120010219.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Jána Deáka a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného A. R. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2020 o odvolaní obžalovaného A. R. a prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/24/2020 zo dňa 18.06.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného A. R. a okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/24/2020 zo dňa 18.06.2020 bol obžalovaný A. R. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v čase približne o 19.00 hod. dňa 24. 06. 2019 v záhrade za rodinným domom na adrese S. X, L., okres Q. Q., sa vyhrážal L. P., nar. XX. XX. XXXX, slovami „vypadni odtiaľto, lebo ťa porežem krovinnorezom a odrežem ti hlavu“, následne mu prechádzal krovinnorezom po jeho topánkach, zovretou päšťou udieral poškodeného do oblasti tváre, zhodil ho na zem, kde ho kopal do oblasti rebier, čím u neho vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie.

Za to bol obžalovaný A. R. odsúdený podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3, 8 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona, na peňažný trest vo výške 250 (dvestopäťdesiat) eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) dní.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Banská Bystrica, so sídlom Skuteckého 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 51,09 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného L. P. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podali odvolania obžalovaný A. R. a prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o treste.

Okresný prokurátor v odôvodnení odvolania uviedol, že uloženie peňažného trestu v uvedenom prípade nie je možné považovať za primerané. Poukázal na charakter páchanej trestnej činnosti a na skutočnosť, že obžalovaný hrozil poškodenému krovinnorezom a došlo z jeho strany k útoku na poškodeného, kde mu boli spôsobené zranenia, a to viacpočetné pomliaždenie v oblasti tváre, pomliaždenie pravej polovice hrudníka, pomliaždenie pravého lakťa a ľavého jabĺčka, ktoré

zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 5 -7 dni. Okresný súd pri vyhotovení rozsudku vypustil zo skutkovej vety časť popisujúcu zranenia poškodeného s uvedením, že obžalovaný bol stíhaný len pre prečin nebezpečného vyhrážania. Má za to, že uvedené zranenia, ktoré boli poškodenému spôsobené obžalovaným počas vyhrážania, by mali ostať súčasťou skutkovej vety aj s poukazom na to, že časť popisujúca fyzický útok obžalovaného v skutkovej vete ostala. Spôsobené zranenia boli práve následkom konania obžalovaného. Záverom navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/17/2020 zo dňa 25.03.2020 a v predmetnej časti vec vrátil Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

Obžalovaný A. R. odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu v predmetnej trestnej veci nemôže súhlasiť, pretože v danej veci sa cíti byť nevinný. Zastáva názor, že v rámci písomného vyhotovenia odôvodnenia napadnutého rozsudku neboli splnené podmienky v zmysle náležitého zistenia skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre vydanie takéhoto rozhodnutia, v tomto prípade tak závažného rozhodnutia, akým rozhodnutie o vine voči každému obžalovanému nesporne je. Prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil svoj hodnotiaci záver ohľadom preukázaného skutkového stavu, keď v danom prípade nebol preukázaný skutkový stav zo strany prokuratúry vo vzťahu k jeho osobe a predovšetkým údajného naplnenia znakov subjektívnej a objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania. V tejto súvislosti poukázal na zásadu vyjadrenú v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorá vôbec neznačí svojvôľu v hodnotení a rozhodovaní. K skutkovým okolnostiam uviedol, že jeho pozemok a pozemok poškodeného oddeľuje pozemok, na ktorom kosil trávu popri plote hraničiacom s jeho pozemkom. Keď bol asi v polovici kosenia, prišiel ku nemu odzadu poškodený, ktorý na neho začal nie len slovne, ale najmä fyzicky útočiť, že má odtiaľ vypadnúť že on má ten pozemok od vlastníka pozemku W. prenajatý. Keďže vie, že poškodený má konfliktnú povahu, nevšimol som si ho a pokračoval v kosení. Poškodený sa však snažil zabrániť mu v kosení takým spôsobom, že mu chytil krovinorez a snažil sa mu ho vytrhnúť. Poškodený hodil tento krovinorez o plot, skočil na neho a chytil ho tak pevne, že obaja spadli na zem. Je možné, že mu zranenia spôsobil pri páde, nijaké údery však nepoužil, len sa bránil jeho útoku. Následne obaja vstali a pokračoval v kosení. Všimol si, že sa poškodený vrátil s nejakou rúrou, a aby som sa mu vyhol, prešiel na svoj pozemok druhou stranou. Nemá vedomosť o tom, že by ich pri tomto mohol niekto vidieť, najmä nie manželka poškodeného, pretože plot oddeľujúci pozemok poškodeného od pozemku Haviara bol prekrytý nepriehľadnou textilnou fóliou a naukladaným drevom. Ďalej poukázal, že ich vzťahy sú naštrbené odvtedy, ako začal na poškodeného písať sťažnosti kvôli spaľovaniu odpadu a nekoseniu pozemku, na ktorom sa skutok odohral. Je toho názoru, že súd sa zároveň nevysporiadal ani so skutočnosťou, že neexistuje nijaký dôkaz o tom, že by držal krovinorez v rukách vo chvíli, keď sa mal poškodenému vyhrážať. Ak mal poškodený strach o svoje zdravie alebo život, nerozumie, prečo si na údajné vyhrážanie spomenul až mesiace po prvom výsluchu. Nemal dôvod u neho vyvolávať strach, keďže poškodený prišiel za ním prvý a obmedzoval ho v pohybe, v tej chvíli sa teda nemohol cítiť ohrozený. Konal len v sebaobrane, nie je agresívny, nie je ani dokázané, že by bol fyzicky zdatnejší ako poškodený len preto, že je mladší. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že poškodený s manželkou vypovedali, že počas toho, ako sa mal poškodenému údajne vyhrážať, krovinorez stále bežal, čo znamená, že údajné vyhrážanie si mohli kvôli hluku len domyslieť. Poškodený zároveň od začiatku klamal v tom, že ho napadol na pozemku č. 5, to znamená v jeho vlastnej záhrade. Má zato, že vykonaným dokazovaním, nebol vyprodukovaný žiadny hodnoverný dôkaz, na ktorý by konajúci súd prihliadal ako na nosný, t. j. nevyplýval taký relevantný a objektívny dôkaz, ktorý by ho dôvodne ale hlavne hodnoverne spájal s predmetným, vyššie uvedeným trestným činom. Z nijakého relevantného dôkazu, okrem výpovede poškodeného a jeho manželky, ktorá navyše incident nemohla vidieť kvôli plotu prekrytému fóliou, nevyplýva, že by sa poškodenému vyhrážal tým, že ho poreže krovinorezom a odreže mu hlavu. Toto tvrdenie poškodeného považujem za účelové z dôvodu na jeho osobu podaných sťažností. V ďalšom uviedol, že postupom orgánov činných v trestnom konaní ako aj samotným súdom bola porušená zásada trestného konania uvedená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného zákona, nakoľko ani orgány činné v trestnom konaní a ani súd sa pri skúmaní uznania viny za spáchaný skutok nezaoberali tými skutočnosťami, ktoré svedčia v jeho prospech. Nepopiera, že z jeho strany v daný deň nedošlo k nevhodnému správaniu voči poškodenému, avšak odmieta tvrdenie, že to bolo takým spôsobom a konaním, ako to ustanovuje § 360 Trestného zákona, a to vyhrázaním sa smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Záverom uviedol, že ho veľmi mrzí, čo sa stalo a všetkého ľutuje. Je mu jasné, že celá situácia už nejde vrátiť späť a rovnako nejde vrátiť späť konanie, ktorého sa dopustil. Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Trestného

poriadku sám vo veci rozhodol a v časti týkajúcej sa preukázania naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona jeho osobou, ho spod obžaloby oslobodil s poukazom na § 285 písm. a) Trestného poriadku.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že vina u obžalovaného bola náležite zistená, súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal so skutkovými okolnosťami. Trest považuje za neprimerane mierny a navrhol, aby odvolací súd v tomto smere rozhodol v intenciách podaného odvolania. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal na to, že prokurátor oproti prípravnému konaniu zmenil právnu kvalifikáciu ohľadne skutku, keď vypustil trestný čin ublíženia na zdraví. Má za to, že v danom prípade sa nejedná o trestný čin nebezpečného vyhrážania, maximálne v tomto konaní ide o priestupok. Navrhol aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec postúpil na priestupok alebo obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Poškodený na verejnom zasadnutí uviedol, že všetko čo bolo z jeho strany a od jeho manželky uvedené je pravda.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolania obžalovaného prokurátora boli podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, v jeho súvislosti odvolací súd konštatuje, že tento má v celom rozsahu oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd na hlavnom pojednávaní vyhodnotil v súlade s požiadavkami ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. pričom okresný súd tiež dôsledne rešpektoval aj zásadu trestného konania, predpokladanú ust. § 2 ods. 10 Tr. por..

Odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ obžalovaný A. R. namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy vykonáva. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého rozsudku je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd v prejednávacom prípade dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy, o ktoré sa vo svojom rozhodnutí oprel, napriek výhradám obžalovaného, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa so všetkými podstatnými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania a postupoval v dokazovaní v súlade s vyššie zmieneným ustanovením Trestného poriadku. Dôkazy, o ktoré opieral

súd prvého stupňa svoje rozhodnutie krajský súd, považuje za zákonné. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z vykonaných dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom, preto si ich osvojil a v ďalšom na ne aj odkazuje.

K samotným skutkovým zisteniam krajský súd konštatuje, že v prejednávacom prípade boli produkované dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa je zistiteľné, že obžalovaný A. R. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a vo svojej výpovedi poprel spáchanie žalovaného skutku, pričom na svoju obhajobu uvádzal tie isté skutočnosti, ako v podanom odvolaní. Obdobne vypovedala aj svedkyňa D. R. manželka obžalovaného. Zo spáchanej trestnej činnosti je však obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodeného L. P., ktorý vo svojej výpovedi uvádzal skutočnosti uvedené v skutkovej vete, pričom uviedol, že ho obžalovaný aj fyzicky napadol a spôsobil mu zranenia. Verziu skutkového deja uvádzanú poškodeným potvrdila aj svedkyňa F. P. manželka poškodeného, ktorá videla celý priebeh konfliktu zo svojho pozemku spoza plotu, počula aj slovný útok obžalovaného na poškodeného.

Odvolací súd pripomína, že na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávacom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri hodnotení vierohodnosti výpovedí súd vychádzal aj zo záverov znaleckého posudku č. 6/2020 L. L. T., znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Traumatológia, z ktorého vyplýva, že mechanizmus vzniku zranení poškodeného P., ktoré mohol utrpieť 25. 06. 2019 po fyzickom napadnutí inou osobou údermi alebo kopnutím druhou osobou, zodpovedá vyjadreniu poškodeného. U poškodeného bolo zistené pomliaždenie hornej pery ľahkého stupňa s krvnou podliatinou, pomliaždenie tváre v oblasti pravej čeluste a pravej časti nosa, pomliaždenie pravého hrudníka ľahkého stupňa a pomliaždenie ľavého lakťa a ľavého kolena ľahkého stupňa. Tieto závery znalca jednoznačne vyvracajú výpoveď obžalovaného a jeho manželky ohľadom skutkového deja a potvrdzujú výpoveď poškodeného. Na základe uvedeného aj odvolací súd vyhodnotil obhajobu obžalovaného za účelovú so snahou vyvinúť sa z trestnej zodpovednosti.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný A. R., pričom súd prvého stupňa po právnej stránke správne kvalifikoval jeho konanie ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, keďže sa poškodenému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie. Pokiaľ obžalovaný ďalej navrhoval vec postúpiť na prejednanie príslušnému orgánu, pretože uvedený skutok by mohol byť posúdený ako priestupok, tak týmto postupom sa odvolací súd nemohol stotožniť, keďže na takýto postup nie sú splnené podmienky § 10 ods. 2 Tr. zák. t. j. uplatnenie na vec tzv. materiálny korektív, a to vzhľadom na okolnosti prípadu, keďže obžalovaný okrem toho, že sa poškodenému vyhrážal, tak ho aj fyzicky napadol a spôsobil mu pritom zranenia.

Odvolací súd ďalej preskúmaval výrok o treste a po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, dospel taktiež k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona v trestnej sadzbe až do jedného roka, by bolo neprimerane prísne. Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Záver o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára aj na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, ktorá doposiaľ viedla riadny život [poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona], dospel aj odvolací súd k záveru, že peňažný trest vo výške 250 Eur, s určením náhradného trestu odňatia slobody v trvaní 30 dní je trestom spravodlivým a primeraným, ktorý zohľadňuje všetky skutočnosti a zásady ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák.. Odvolací súd sa preto

stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, pričom argumenty prokurátora vo vzťahu k uloženému peňažnému trestu nepovažuje za opodstatnené.

Zákonu zodpovedá i výrok o náhrade škody, nakoľko poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, škoda bola verifikovaná vykonaným dokazovaním.

Taktiež zákonu zodpovedá i výrok, ktorým súd prvého stupňa poškodeného L. P., s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, keďže poškodený si škodu neuplatnil najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania (§ 46 ods. 3 Tr. por.)

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolania obžalovaného a prokurátora za dôvodné, preto odvolania podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.